

Вважаємо, що внутрішній аудит кредитної діяльності корпорації в накопичувальній економіці та у структурі національного господарства вдосконалено шляхом побудови адаптивної моделі внутрішньої оцінки кредитоспроможності корпорації, обґрунтування методів попередження проблемної заборгованості за кредитами, формування порядку визначення суми резерву за кредитами у разі виникнення потреби їх термінового погашення.

Формування кредитного резерву виступає протидією утворенню проблемних кредитів внаслідок нездатності машинобудівної корпорації терміново розрахуватися на вимогу кредиторів, котрі мають намір здійснити корпоративне захоплення.

Запропонована адаптивна модель дозволяє врахувати суб'єктивний ризик створення проблемної кредиторської заборгованості корпорації, що обумовлений загрозою корпоративного захоплення.

З метою виявлення фактору створення проблемної позики внутрішній аудит корпорації може застосувати два варіанти методів (першочергові і поточні) щодо повернення проблемної заборгованості і протидії корпоративному захопленню.

Список використаних джерел

1. Астапова Г.В. Корпоративное управление и корпоративные финансы в условиях трансформационной экономики. Монография. – Донецк, ІЗП НАН України, 2004. – 191 с.

2. Берсуцкий Я.Г., Берсуцкий А.Я. Экономико-математическое моделирование в управлении предприятием // Экономика промышленности. Экономика Украины на пороге третьего тысячелетия: Сб. науч. тр. / НАН Украины. Ин-т экономики промышленности. АО «НКМЗ». – Донецк, 2000. – С. 289–295.

3. Богачев С.В. Фондовые методы развития промышленных корпораций: вопросы теории и практики: Монография / НАН Украины. Ин-т экономики промышленности. – Донецк, 2002. – 294 с.

4. Лепа Н.Н., Гужавина И.В. Координация финансовой деятельности на предприятии // Экономика промышленности: Сб. науч. тр. / НАН Украины. Ин-т экономики промышленности. – Донецк, 2004. – С. 171–181.

5. Ухов А.Д. Взаимоотношения кредиторов и акционеров и проблема недостаточного инвестирования / Государственный информационный бюллетень о приватизации. – 1999. – №9. – С. 65–69.

УДК 336.532.1/3

І.В. ВЛАСОВА,
к.е.н., доцент кафедри банківських інвестицій, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана,
К.Г. ОВСЯННИКОВА,
студентка фінансово-економічного факультету, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Іноземні інвестиції як чинник сприятливого інвестиційного клімату країни

Розглянуто поняття іноземних інвестицій та інвестиційного клімату, їх взаємозв'язок. Проаналізовано динаміку обсягів іноземних інвестицій в Україну. Запропоновано шляхи залучення іноземних інвестицій та покращення інвестиційного клімату в Україні.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний клімат країни, прямі іноземні інвестиції, інвестори.

І.В. ВЛАСОВА,
к.э.н., доцент кафедры банковских инвестиций, Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана,
Е.Г. ОВСЯННИКОВА,
студентка финансово-экономического факультета, Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана

Иностранные инвестиции как фактор благоприятного инвестиционного климата страны

Рассмотрено понятие иностранных инвестиций и инвестиционного климата, их взаимосвязь. Проанализирована динамика объемов иностранных инвестиций в Украину. Предложены пути привлечения иностранных инвестиций и улучшения инвестиционного климата в Украине.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционный климат страны, прямые иностранные инвестиции, инвесторы.

I. VLASOVA,
candidate of economic sciences, assistant professor of bank investments, Kyiv National Economic University of Vadym Hetman,
K. OVSIANNIKOVA,
student of finance and economic Faculty, Kyiv National Economic University of Vadym Hetman

Foreign investments as factor of favourable investment climate of country

The article deals with the: In this article, explore the concept of investment, the investment climate and in what way they are interrelated. Analyzed the dynamics of foreign investments in Ukraine. Suggests the ways of attracting foreign investment and improving the investment climate in Ukraine.

Keywords: investments, country's investment climate, foreign direct investments, investors.

Постановка проблеми. Інвестиції відіграють важливу роль не тільки у розвитку окремого підприємства, а й держави в цілому. Створення сприятливого інвестиційного кліма-

ту – першочергове завдання, адже завдяки цьому економіка країни отримує важливі ін'єкції для подальшого розвитку. В Україні існує проблема дефіциту фінансових ресурсів і дер-

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

жава не в змозі самостійно здійснювати інвестування різних сфер економіки через нестачу бюджетних коштів. У зв'язку з цим, однією з найбільш важливих сучасних наукових проблем є створення економічних умов для іноземних інвестиційних проектів, з огляду на те що під час світової фінансової кризи вони значно скоротилися [1].

Іноземні інвестиції відіграють важливу роль у розвитку будь-якої країни, оскільки полягають у залученні не лише необхідного обсягу капіталу, а й трансферті сучасних технологій. Вивчення особливостей залучення прямих іноземних інвестицій дозволить максимально використати всі позитивні ефекти іноземного інвестування задля розвитку інфраструктури інвестиційної діяльності, поліпшення бізнес-клімату, забезпечення сталого економічного зростання та підвищення життєвого рівня населення. Проблема інвестування для України є надзвичайно актуальною. За умови нестачі власних економічних ресурсів, у першу чергу фінансових, необхідних для відновлення національного виробництва, стабільного економічного розвитку країни, проведення структурної перебудови та розв'язання проблем інтеграції України в світові економічні системи, важливого значення набувають питання залучення зовнішніх джерел фінансування.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Питання залучення іноземних інвестицій та інноваційно-інвестиційного розвитку держави досліджували зарубіжні науковці, зокрема Дж. Даннінг, Г. Райтер, С. Томсон, А. Рагмен, та інші. Окремі аспекти регулювання іноземних інвестицій в економіці України знайшли своє відображення в роботах таких авторів, як А.В. Сидорова, В.А. Худавердієва, А. Бутняров та ін.

Метою статті є визначення проблемних питань іноземного інвестування та перспектив розвитку інвестиційного клімату в Україні, з'ясування стратегічних пріоритетів іноземних інвесторів, їх ролі в забезпеченні сталого економічного розвитку країни.

Виклад основного матеріалу. МВФ та інші міжнародні організації визначають іноземні інвестиції як вкладення капіталу за національними межами з метою розширення виготовлення товарів і надання послуг шляхом організації виробництва та придбання товарів для імпорту у власну країну чи експорту до третіх країн.

Серед зарубіжних дослідників, які зробили значний внесок у розвиток теорій міжнародного інвестування, потрібно відзначити П. Массе, Дж. Кейнса, С. Фішера та ін. Щодо внеску українських економістів, то дослідженнями іноземних інвестицій займалися такі вчені, як: Г.В. Козаченко, В.Я. Шевчук, А.С. Маглаперідзе та ін., які результати своїх досліджень виклали у численних наукових працях. Трактуювання поняття «іноземні інвестиції» наведено у таблиці [2].

За інформацією Держстату, на 1 січня 2014 року обсяг прямих іноземних інвестицій (акціонерний капітал нерезидентів), внесених в економіку України, становив \$58,157 млрд. Зокрема, у четвертому кварталі 2013 року порівняно з третім кварталом чистий приплив інвестицій становив \$1,592 млрд., а кількість країн-інвесторів знизилася на 2 – до 136 країн.

Десятка основних країн-інвесторів, на які припадає понад 83% загального обсягу прямих інвестицій, наведено на рис. 1.

Аналізуючи показники прямих іноземних інвестицій, слід зазначити що найбільш значимими інвесторами виступають такі країни, як Кіпр, Німеччина, Нідерланди. Лідером з імпорту капіталу в Україні є Кіпр. Це пов'язано передусім з тим, що забезпечені українці вивозять свій капітал у Кіпр, забезпечуючи в якійсь мірі йому захист, а потім у міру потреби ввозять його в країну, відповідно в потрібних об'ємах. Прямі інвестиції з України надходили до 46 країн світу, переважна частка – до Кіпру (88,5%).

За даними Держстату, загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, направлених в українську промисловість, становить \$18,013 млрд. Розподіл прямих інвестицій (% від загального обсягу) показано на рис. 2.

Заборгованість українських підприємств за кредитами і позиками, торговими кредитами та іншими зобов'язаннями (боргові інструменти) перед прямими іноземними інвесторами на 1 січня 2014 року становила \$10,155 млрд. [3].

Обсяг прямих інвестицій (акціонерний капітал) з України в економіку країн світу на 1 січня 2014 року становив \$6,575 млрд., зокрема до країн ЄС – \$6,061 млрд., або 92,2% від їх загального обсягу, до країн СНД – \$412,5 млн., або 6,3%, до інших країн світу – \$102,1 млн., або 1,5%. Розподіл прямих інвестицій в Україні наведено на рис. 3.

Залучення іноземних інвестицій в економіку України безперечно має позитивний ефект. Інвестори у своїх власних

Визначення поняття «іноземні інвестиції» різними авторами

Автор	Визначення
П. Массе	Інвестування є актом обміну капіталу на задоволення в майбутньому інвестиційними благами
Дж. Кейнс	Іноземні інвестиції – поточний приріст цінності капітального майна внаслідок виробничої діяльності за певний період. Це – та частина прибутку за певний період, яка ще не була використана для споживання
С. Фішер	Іноземні інвестиції – це витрати на створення нових потужностей з виробництва машин, фінансування житлового, промислового або сільськогосподарського будівництва, а також запасів
Г.В. Козаченко	Інвестиції розглядаються з позиції їх економічного змісту, із погляду сфери виробництва. Проте в цьому визначенні не беруться до уваги тезавраційні інвестиції, тобто вкладення коштів в об'єкти, що не використовуються як засіб виробництва
В.Я. Шевчук	Іноземні інвестиції – це вкладення капіталу з метою подальшого його збільшення
А.С. Маглаперідзе	Іноземні інвестиції – це економічна категорія розширеного відтворення, яка є основним інструментом формування мікро- та макроекономічних пропорцій і визначає темпи економічного росту.
Закон України «Про режим іноземного інвестування»	Під іноземними інвестиціями розуміють цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту

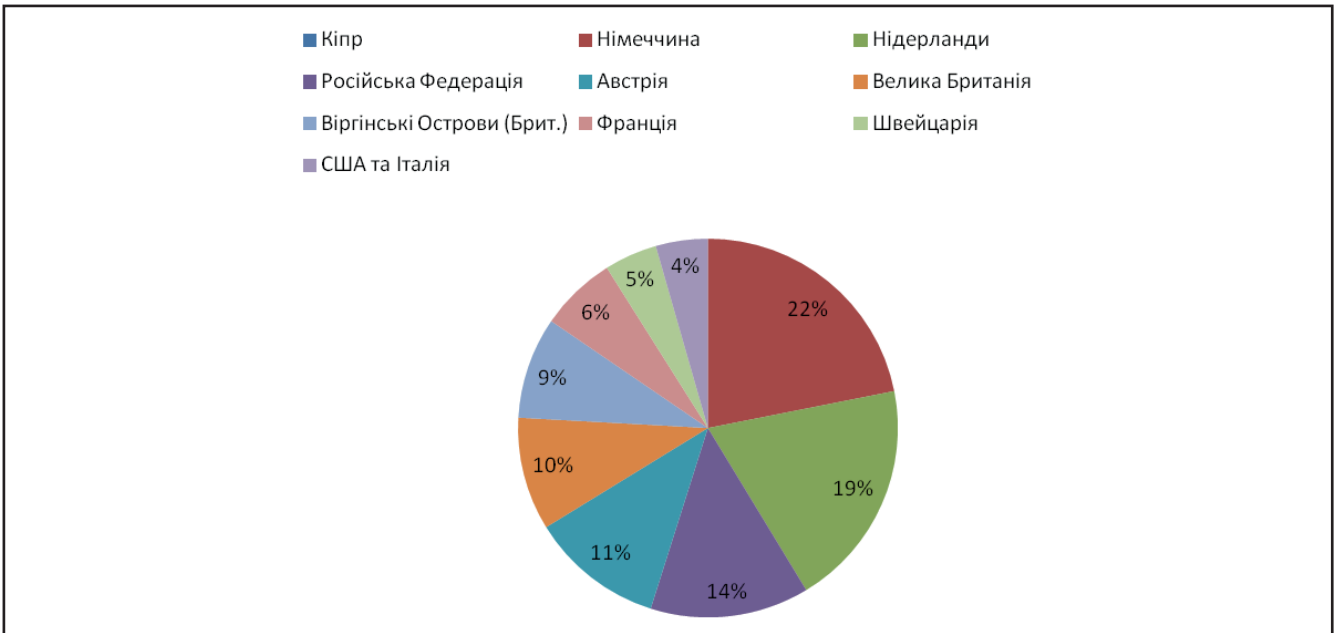


Рисунок 1. Основні країни-інвестори України [3] на 1 січня 2014 року



Рисунок 2. Розподіл прямих інвестицій (% від загального обсягу) [3]

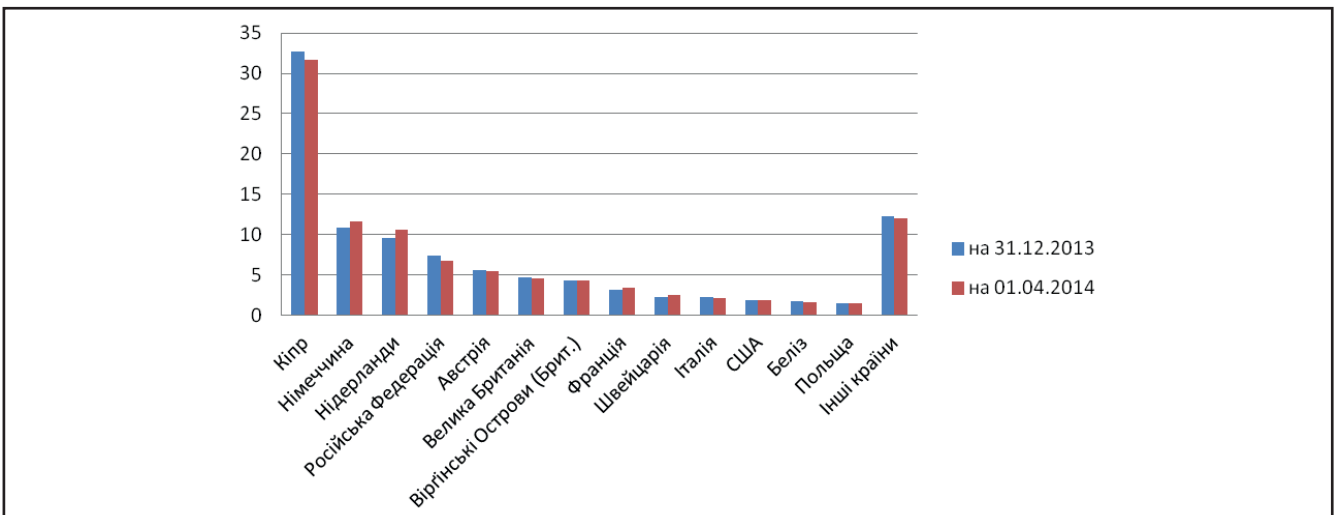


Рисунок 3. Розподіл прямих інвестицій (акціонерного капіталу) в Україні за основними країнами-інвесторами (у % до підсумку) [4]

інтересах запроваджують сучасні технології і методи управління на підприємствах, якими вони володіють. Це сприяє підвищенню продуктивності праці, що в свою чергу забезпечує власникам більший дохід. Збільшення продуктивності

праці веде до збільшення обсягів виробництва продукції, що набуває особливого значення в умовах економічної кризи. В результаті залучення іноземних інвестицій відбувається покращання платіжного балансу шляхом збільшення експор-

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

ту. Іноземні інвестиції створюють додаткову ринкову конкуренцію. В Україні існує дуже високий рівень концентрації виробництва в багатьох галузях. У цих умовах підприємства з іноземними інвестиціями можуть активізувати конкуренцію. Підвищення конкуренції є одним із факторів, що сприяє зменшенню загального рівня виробничих затрат на ринках окремих видів продукції. В умовах слабкого контролю за використанням державних позик інвестиційний ризик переноситься на іноземних інвесторів, які самостійно вирішують проблему самоокупності [5].

В Україні існує ряд проблем, які перешкоджають ефективному залученню іноземних інвестицій:

- відсутня своя система оцінки інвестиційного клімату країни і її окремих регіонів: іноземні інвестори орієнтуються на оцінки численних консалтингових фірм, що регулярно відстежують інвестиційний клімат в багатьох країнах світу, в тому числі і в Україні;
- політична нестабільність: інвестор буде почуватися невпевнено, коли політичний курс країни змінюється майже щодня;
- нерозвиненість ринкової інфраструктури міжнародного бізнесу в Україні;
- недостатня кількість відповідних експертів, аудиторів, консультантів стримує збільшення надходжень закордонного капіталу;
- нестабільність податкової політики: високий рівень і велика кількість податків позбавляє державу конкурентних переваг при залученні іноземних інвесторів [6];

- залишки системи командної економіки;
- високий рівень корумпованості економіки;
- відсутність сталої стратегії економічного і політичного розвитку;
- труднощі з місцевими банками та іншими кредитними установами фінансового ринку;
- відсутність надійної інвестиційної історії, що формується роками внаслідок успішних капіталовкладень інвесторів та інші [7].

Щодо правової бази діяльності іноземних інвесторів в Україні, то вона є досить недосконалою та нестабільною. Законодавчо-правова база щодо регулювання іноземних інвестицій налічує понад 100 різних нормативних документів (законів, указів, постанов, інструкцій тощо), окремі положення яких є неоднозначними і суперечливими, що призводить до погіршення умов діяльності іноземних інвесторів. Недосконале законодавство в Україні є однією з головних причин, що гальмують розвиток іноземного інвестування в країну.

До того ж Україна має негативний міжнародний імідж, який склався внаслідок відсутності масових «успішних» інвестиційних історій, які б могли слугувати засобом реклами національної інвестиційної ситуації; низький рівень підготовки суб'єктів національної економіки до формування інвестиційних пропозицій; значні диспропорції регіонального та галузевого розвитку, що обумовлюють концентрацію інвестицій у вузьких сегментах ринків і територій, застарілість інфраструктури тощо [8].

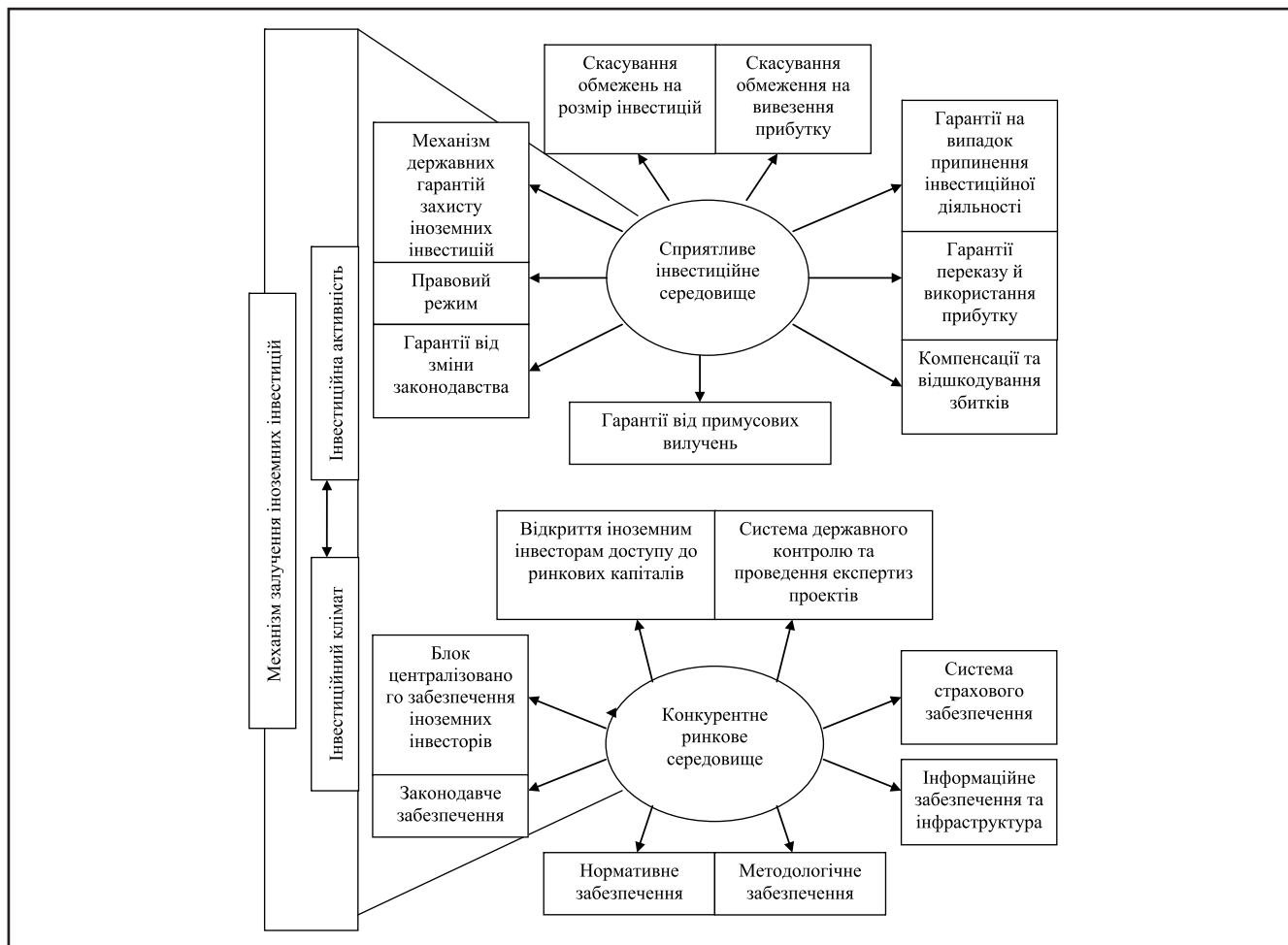


Рисунок 4. Механізм залучення іноземних інвестицій [11]

Необхідно створити сприятливий інвестиційний клімат, який би полягав не тільки в залученні визначеного обсягу іноземних інвестицій, а й у конкретних умовах їхнього застосування. Шляхи вирішення зазначених проблем:

- деіндустріалізація країни – скорочення виробництва продукції важкої промисловості до рівня національних потреб і потреб експорту її продукції;

- упровадження нових технологій і створення пріоритетних сфер як основи інформаційного суспільства неминуче пов'язано з залученням іноземного капіталу;

- чималих інвестицій вимагає реконструкція аграрного сектора країни і підвищення його продуктивності;

- чималих засобів вимагає часткова реанімація минулої і створення нової моделі соціальної політики в країні, де також можуть бути використані іноземні інвестиції [9];

- впровадження економічного механізму страхування ризиків іноземного інвестування;

- розвиток інфраструктури шляхом будівництва технопарків і т.п.;

- активізація заходів, щодо формування позитивного іміджу України [10];

- поліпшення інвестиційного клімату, оскільки він безпосередньо впливає на основні показники соціально-економічного розвитку країни;

- реформування податкової системи: необхідне створення стабільної податкової системи, яка забезпечувала б достатній обсяг надходжень до бюджетів усіх рівнів, створення умов для подальшого інтегрування України до світової економіки. Важливим є зниження податкового навантаження через скорочення переліку податків, зборів (обов'язкових платежів), зменшення податкового навантаження на фонд оплати праці для формування солідарних соціальних фондів;

- покращення роботи страхових компаній: необхідно утворити національну страхову компанію зі страхування ризиків вітчизняних та іноземних інвесторів;

- стабілізація банківської системи. Потрібно провести цілий комплекс різноманітних заходів, серед яких: формування належної та чіткої правової бази їх діяльності, проведення гнучкої та ефективної політики Національним банком України з метою належного контролю діяльності банків та мінімізації втручання в таку діяльність інших суб'єктів тощо [6].

Наведемо науково обґрунтований і рекомендований для практичного використання комплексний механізм залучення іноземних інвестицій (рис. 4).

Даний механізм спрямований на створення сприятливого інвестиційного клімату та підвищення інвестиційної активності. Стрижнем такого механізму є економіко-організаційний, який базується на обґрунтованій концептуальній основі та стратегії залучення іноземних інвестицій, системі пільг в оподаткуванні, визначенні пріоритетних напрямів використання іноземних інвестицій, розширенні можливостей участі іноземних інвесторів у процесі приватизації та створенні спільних підприємств.

Отже, наведений комплексний механізм залучення іноземних інвестицій сприятиме:

- покращенню інвестиційного клімату й підвищенню інвестиційної активності;

- системі пільг в оподаткуванні;

- визначенню пріоритетних напрямів використання іноземних інвестицій;

- розширенню можливостей участі іноземних інвесторів у процесі приватизації і створенню спільних підприємств за умови ефективного функціонування механізму державних гарантій і системи законодавчого, нормативного, інформаційного забезпечення іноземних інвестицій [11].

Висновки

В Україні створено кілька умов для залучення іноземних інвестицій, але існує багато проблем, які необхідно вирішувати. Світовий досвід показує, що найбільших успіхів у залученні іноземних інвестицій досягають ті країни, які ставлять таку мету як пріоритетну у своїй економіці, а також використовують при цьому можливо більший набір заходів.

Інвестиції є основою перебудови національного господарства України, а тому держава повинна застосовувати весь комплекс економічних, правових та адміністративних засобів для підвищення інвестиційної активності.

Залучення в Україну іноземних інвестиційних ресурсів дасть змогу покращити загальний соціально-економічний розвиток країни, забезпечить модернізацію робочих місць і збільшення кількості робочих місць, а також дасть змогу запровадити у виробництво нові технології.

Іноземні інвестиції потрібно спрямовувати не тільки на поточні потреби розвитку, а й враховувати майбутні перспективи, розвиток науково-технічного прогресу, орієнтуватися на зміни, які відбуваються у світі, щоб вийти на міжнародний рівень розвитку. Вирішення проблем, які перешкоджають ефективному залученню іноземних інвестицій, сприятиме покращенню інвестиційного клімату країни та її економічного становища.

Список використаної літератури

1. Гузь М.М. Інвестиційний клімат України / Гузь М.М., Галенко Д.С., Калантай Я.А // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ, Серія: Економічні науки. – №6. – 2014. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bulletin.uabs.edu.ua/store/eco/2014/f90e7029983126f9e3aced5645f0c88d.pdf>
2. Ванькович Іноземні інвестиції: визначення, сутність, Класифікація / Ванькович Л.Я., Ковальчук С.І. // ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЇ. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/22_24.pdf
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://ukrstat.org/uk/zvern/zvern_arg.htm.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: ukrstat.gov.ua
5. Боронос Д. Проблеми та перспективи залучення іноземних інвестицій в економіку України / Боронос Д., Червяцова О. // Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 20-річчю наукової діяльності факультету економіки та менеджменту СумДУ, м. Суми, 3–5 квітня 2012 р. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/27972/1/Boronos.%20Chervyachova.pdf>
6. Каверзна Г.Є. Проблеми та перспективи залучення іноземних інвестицій в Україну / Каверзна Г.Є. // [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://perspektyva.dp.ua/files/conference/2014/O1.31.O1.2014-1.pdf>

7. Бутняров А. Сприятливий інвестиційний клімат країни – запорука залучення іноземних інвестицій / А. Бутняров // Ринок цінних паперів. – 2008. – №3–4. – С. 29–32.

8. Худавердієва В. А. Стратегія залучення іноземних інвестицій в економіку України / В.А. Худавердієва // Фінанси України. – 2010. – №6. – С. 62–71.

9. Сидорова А.В. / Дослідження узгодженості інтересів суб'єктів іноземного інвестування: кількісне оцінювання / А.В. Сидорова, А.В. Анісімова // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – №4. – С. 139–146.

10. Шик Л.М., Коробогатова Н.Є. Стан іноземного інвестування в Україну: проблеми та шляхи їх вирішення / Шик Л.М., Коробогатова Н.Є. // [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://web.znu.edu.ua/herald/issues/2010/Vest_Ek7-3-2010-PDF/217-224.pdf

11. Марцин В.С. Організаційно-економічний механізм залучення іноземних інвестицій в економіку України / Марцин В.С. // [Електрон. ресурс] – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/VUbsNbU/2008_3/Visnyk%20UBS%20NBU%203_52.pdf

О.В. БЛИЗНЮК,

к.е.н., доцент, кафедра обліку, аудиту і статистики, Український державний університет фінансів та міжнародної торгівлі

Складові обліку деяких нематеріальних активів при інноваційній діяльності аграрних підприємств

У статті розглянуто основні особливості в обліку нематеріальних активів на сільськогосподарських підприємствах, що виробляють продукцію із застосуванням раціональної моделі впровадження нововведень. Відповідно до положень, визначених у Стратегії розвитку аграрного сектору економіки (на період до 2020 року), Державній цільовій програмі розвитку українського села на період до 2015 року та Концепції державної цільової економічної програми впровадження в агропромисловому комплексі новітніх технологій виробництва сільськогосподарської продукції на період до 2016 року, особливу увагу необхідно приділити інноваційній діяльності.

Ключові слова: інноваційна діяльність, нематеріальні активи, первинний облік, амортизація.

Е.В. БЛИЗНЮК,

к.э.н. доцент, кафедра учета, аудита и статистики, Украинский государственный университет финансов и международной торговли

Составляющие учета некоторых нематериальных активов при инновационной деятельности аграрных предприятий

В статье рассмотрены основные особенности в учете нематериальных активов на сельскохозяйственных предприятиях, производящих продукцию с применением рациональной модели внедрения нововведений. В соответствии с положениями, определенными в Стратегии развития аграрного сектора экономики (на период до 2020 года), Государственной целевой программе развития украинского села на период до 2015 года и Концепции государственной целевой экономической программы внедрения в агропромышленном комплексе новейших технологий производства сельскохозяйственной продукции на период до 2016 года, особое внимание необходимо уделить инновационной деятельности.

Ключевые слова: инновационная деятельность, нематериальные активы, первичный учет, амортизация.

A. BLIZNYUK,

PhD, docent, cathedra of accounting, audit and statistics USUFIT

The article reviews the main features in accounting for intangible assets on farms producing using a rational model of innovation. In accordance with the provisions set out in the Strategy of Development of the agricultural sector (until 2020), the State Target Program Ukrainian village of the period up to 2015 and the Conception of the economic program implementation in the agricultural sector of new technologies in agricultural production in the period to 2016, special attention should be given to innovation.

Keywords: innovation, intangible assets, initially, registered depreciation.

Постановка проблеми. Важливим при ефективному інноваційному розвитку сільськогосподарських підприємств є формування раціональної моделі впровадження нововведень. Розробка і використання об'єктів інтелектуальної власності сприяють розвитку підприємств. Цей вид активів підприємств, особливо у тих, хто використовує наукоємні технології, є найбільш динамічним. Отже, можна стверджувати про наявність умов для належної побудови обліку всіх нематеріальних активів. Звідси виникає питання, які потребують окремого розгляду та узагальнення; серед яких важливими є визнання окремого об'єкта нематеріальних активів та його оцінка, порядок ведення аналітичного обліку в умовах функціонування в аграрних підприємств, відображення даних операцій на рахунках бухгалтерського обліку.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Значний внесок у вивчення організації та методики обліку не-

матеріальних активів здійснили такі вітчизняні вчені-економісти, як Ф.Ф. Бутинець, М.Я. Демяненко, В.В. Жук, М.С. Пушкар, В.В. Сопко, П.Л. Сук, І.Д. Фаріон та ін. Досліджували ці питання у своїх працях зарубіжні науковці: М.Р. Метьос, М.Х.В. Перера, Р. Джонсон, Б. Твісс, Р. Кумбас, Г. Менш, Б. Санто та ін.

Мета статті – розглянути основні особливості в обліку нематеріальних активів на сільськогосподарських підприємствах, що виробляють продукцію із застосуванням раціональної моделі впровадження нововведень.

Виклад основного матеріалу. Важливість аграрного сектору визначається насамперед необхідністю забезпечення продовольчої безпеки країни, що може істотно впливати на соціально-економічний стан суспільства в цілому [1, с. 80]. Саме тому інвестиційна діяльність має стати визначним чинником розвитку всіх галузей сільського господарства України,